

ikke er muligt at faae nogen Indenrigsminister til at realisere Pladsen; den Dag maa dog komme, da man ikke mere er bange for Spørgelser. Jeg maa antage, at det maa spørge ganske forfærdeligt i denne Ruin, dersom det, alvorligt talt, er Tilfældet, at en Minister, som finder det rigtigt at stille sig af med denne Eiendom og at faae den anvendt til noget Nyttigt, skulde vige tilbage for dette raske Foretagende, at realisere Ruinen, og jeg tvivler ikke paa, at endogsaa den nærværende høitagtede Minister ved given Leilighed vil være den, som realiserer den til Gavn og Glæde for os Alle.

C. B. Nimestad: Jeg har blot forlangt Ordet for en kort Bemærkning. Jeg kan ikke ret forstaae, hvad den høitærede Ordfører meente, naar han noget mystiftt sagde, at deraf, at ingen Indenrigsminister tidligere havde været tilbøielig til at sælge denne Plads, kunde man see, at der maatte være en Marsag, hvorfor Staten kun kunde faae meget lidt ud af denne Eiendom. Jeg troer, at Staten kan faae Meget ud af den, og jeg veed ikke, hvilke hemmelige Grunde der skulde være for, at man ikke skulde kunne faae ligesaa meget ud af denne Plads som af andre Pladser af samme Beskaffenhed og Størrelse. Jeg skal iøvrigt tillade mig at støtte den Bemærkning, som blev gjort af den ærede sidste Taler, idet jeg heller ikke troer det rigtigt i dette Øieblik at gaae ud fra som noget aldeles givet, at denne Forsamling og Regjeringen skulde blive enige om at understøtte en tilkommende Industribygning i Kjøbenhavn med en saa stor Sum som den omtalte.

Ordføreren: Jeg har ikke udtrykt mig paa den Maade, som det ærede Medlem har opfattet mig, og idetmindste har jeg ikke sagt Noget om, at den omtalte Plads kun skulde have en ubetydelig Verdi; men Spørgsmaalet angaaer iøvrigt en Fremtid, som ikke ligger for, og jeg skal derfor ikke videre komme ind derpaa. Naar det ærede Medlem meente, at der havde været noget Mystiftt i mine Ytringer i den Henseende, kan jeg kun sige, at det ikke har været min Mening at lægge noget saadant deri. Det

ærede Medlem har i dette Øieblik hørt den høitærede Indenrigsministers Udtalelse om, at han ikke vil sælge Pladsen, og jeg har kun henpeget paa, at de samme Bevæggrunde, der i saa Henseende gjøre sig gjældende hos den nuværende høitagtede Indenrigsminister, maae have gjort sig gjældende hos andre tidligere Indenrigsministre, idet de Alle have staaet paa samme Standpunkt som han.

B. Grichsen: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at naar her tales om, at vi paa eengang skulde bortgive 150,000 Rd., saa er det en reen Feiltagelse; det gjøre vi paa ingen Maade. At Indenrigsministeren bemyndiges til at overdrage Industriforeningen denne Plads, maa nemlig ikke betragtes som en Gave til Foreningen. Nei, det er en Gave til hele Staten. (Mød sigelse.) Jo, Staten maa absolut have Nytte af Industriens Fremme; jeg kan idetmindste ikke forstaae Andet, end at saavel Industriforsamlinger som Landmandsforsamlinger maae være den til Nytte, og jeg skal derfor tillade mig at støtte Forslaget under Nr. 5. Forøvrigt ønsker jeg at gjøre en Henstilling til den høitærede Indenrigsminister. Udvalget har med Hensyn til det under Nr. 25 ansøgte Forslag oplyst os om, at det for sit Bedkommende fandt det noget tvivlsomt, om den Maade, hvorpaa Matriculeringsarbejdet i de flesvigiske Districter bliver fremmet, er fuldkommen rigtig. Jeg skal i den Anledning tillade mig at ytre, at jeg troer, der kunde være Grund for den høitærede Minister til at overveie, endnu eengang, inden dette Arbejde fuldstændig sluttes, om det dog ikke kunde udføres paa en noget anden Maade, til retfærdig Afgjørelse af Bestatningen for disse Districter. Jeg for mit Bedkommende troer, at denne Matriculering ikke er ganske retfærdig, saaledes som den hidtil er bleven udført, og jeg skal kun henvise til, at Districterne blive stykksatte i Lighed med de tilstødende Landsdele, saaledes, at den selv samme Ulighed, som findes i de danske Districter mellem Eiendommene indbyrdes, oversføres paa de flesvigiske. Om en Eiendom faaer for lidt eller for meget Havkorn, kommer til at afhænge af, om de tilstødende danske Eiendomsbesiddere, dengang Matriculen indførtes i Konge-